

Amsterdam, 4 November '09

Lieve Annemarie,

ik vermoed dat de avalanche van bijval-
betuigingen naar aanleiding van de bekend-
making van je engagement met een
Z.K.H. nu wel voorbij is. Het is niet met
voorbedachte rade dat ik je daarom nu
pas schrijf. Neen, we waren onwetend van
de publieke bekendmaking omdat we
met de kinderen en kleinkinderen in
een club H&A in Turkije verbleven t.g.v.
ons 40 jarige huwelijk in de week van de
aankondiging.

We wisten van Ank en Hans wel van jullie
wederzijdse gevoelens voor elkaar, maar
we hebben van hun een soort „OMERTA”
led moeten afleggen om te zwijgen over het
weinig dat we ervan wisten.

Pas op 24 oktober, toen Ank & Hans bij ons
in Amsterdam logeerden, drong het tot ons
door dat het engagement officieel was.

Tot zover de inleiding. Eigenlijk begint
nu pas de brief die ik jullie ouders
had moeten schrijven na 7 oktober als
ik het toen had geweten.

Z.O.Z.

Annamarie en Carlos, geliefden.
Vera en ik, de schrijver van deze brief, feliciteren
jullie beiden met het voornemen om in de
nabije toekomst te trouwen. Een verlovings is
toch slechts een overgangsfase ter voorbereiding
op de huwelijks staat. Alles moet tegenwoordig
duurzaam zijn, behalve een verlovings!
Ik kan me indenken dat jullie "zeker weten"
voor elkaar bestemd te zijn goed verwoord
wordt door een "light verse" van Seth Gasmikema.

Je moet verdomme weten,
dat je op me bouwen kunt
en dat je me vertrouwen kunt.

Je moet verdomme weten,
dat ik je trouw blijf tot het graf.
Dat weet ik nu zo zeker,
zelfs, dat "verdomme" kan erop.

Laat ik deze brief besluiten met
een wens en een raadgeving.

Periet van al het goeds
dat op jullie levenspad
komt. Het is onvermijde-
lijk dat jullie ooit
wel eens met tegengestelde
beconfronteerd zullen
worden en daarom
"Catch a falling star
and put it in your
pocket, save it for a
rainy day!"

Veel liefs en groeten en
onze respecten voor Carlos van Vera Dey,

